

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De inofficiosis dotibus. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

cum exheredatio. ff. de contrah. & l. Papinianus. §. si conditio
nisi de inoffic. test.

¶ In remedia concurrunt: an alterum per alterum tollatur
¶ Quod si habens querelam contra donationem factam a parente, ita ex eorum: cum
parentibus debeat legitima.

LEX

IIII.

Ilius. ¶ Ista querela non datur quando compe-
tit aliud auxilium etiam extraordinarium
si per ipsum plenius prouidetur quam per querelam. h.
d. & sicut remedium ordinarium excludit extraordina-
rium. ut l. in causis. de mino. ita & vnum extraordinarium: ut est
restitutio in integrum, excludit aliud extraordinarium minus ple-
num. ut est querela inofficiosa donationis. quia per restitutionem
in integ. retractatur tota donatio: si donans fuit laesus. & erat mi-
nor. xxv. & transmissit beneficium resti. ad matrem hered. eius. ut in l.
non solum. ff. de in integ. resti. unde non indiget mater querela ex
persona sua, per quam non retractaret nisi usque ad legitimam. Vti
lius est ergo sibi impetrare restitutionem ex persona filii defun-
cti. Adde quod plenè non in l. in prouinciali. de ope. no. nun. ¶ De co-
cursu remedium, an alterum per alterum tollatur. adde quod extra-
ordinarium etiam tollit ordinarium: quando per ipsum plenius pro-
uidetur. ut no. s. si aduer. rem. iud. l. si. in glo. ventamus ad calum.
In ex. ibi: si filius tuus. ¶ Ipsi quærat minor. xxv. an. tempore
quo donauit: & sic tanquam laesus habebat resti. in integ. si dona-
tio fuit valida mero iure: puta quia facta de rebus mobilibus. &
est auctoritate cura si ipsum habebat: vel sine, si ipsum non habe-
bat. Si verò de immobilibus, etiam cum cura. auctoritate non potuit
valere: quia non poterat immobilia alienare: nisi cum decreto iudi-
cis. & ex causa æris alieni exoluendi. Unde restitutio non esset ne-
cessaria. ut d. l. in causis. sed bona possent vendicari: ut hæc habet
ur in l. si. si aduer. dona. & multominus est necessaria querela:
tu autem mater successisti eidem filio qui decesserat sine liberis.
¶ No. ergo quod sicut filii habent querelam contra donationem fa-
ctam a parente: ita & econuerso, quia parentibus debetur legiti-
ma. Idem dicit glo. j. in fratre, & sic innuit quod sibi debetur legiti-
ma intelligit: scilicet turpi persona instituta, quod non placet: quia
legitima uniformiter debetur: in fratre verò non potest esse uni-
formis: dicit ut tacitum fuit in l. fratres. §. tit. j.

LEX

V.

Itotas. ¶ Quod immoderate liberis est donatum,
propter superuenientes liberos etiam viuo
donatore, reuocatur ipso iure. hoc dicit. secundum Bar.
licet dicat contrarium in vitroque scilicet quod non
ipso iure sed per querelam, nec viuo donatore: sed post mortem
eius: quod videtur esse contra tex. in fi. secundum Bart. & pro ipso
facit l. si vnquam. de reuo. dona. & etiam ratio, quasi insit conditio
necesse si alios liberos non habebit. casus est iste.

LEX

VI.

Vm donationibus. ¶ Non potest intentari
re hanc querelam qui
iudicium defuncti agnouit vel qui habet aliud auxilium
propter: vel qui habet integram legitimam. vel tantum quod suffi-
ciat in eam computetur. h. d. In tex. ibi. [agnouisti.] quia acce-
ptasti illud modicum quod pater tibi in codicillis diuidendo assigna-
uit. & promissisti amplius non petere occasione legitimæ. si autem
simpliciter illud acceptasti, non videris renuntiasse huic querelæ
quæ datur ad supplementum legitimæ: sicut nec iuri agendi ad
supplementum. ut s. tit. j. l. si quando. §. si. licet gl. hic videatur sen-
tire contra. dum dicit. [vel tacite accipiendo legatum &c.] sed
querelæ inofficiosa testamenti bene censetur renuntiatum ac-
ceptando legatum ex testamento. ff. de inoffic. test. l. si.

LEX

VII.

Imater. ¶ Ista lex nihil ultra dicit quam per alias
leges appareat. sed solū quod donatio inof-
ficiosa reuocatur usque ad legitimam. hoc dicit.

¶ Donatio quod non retractetur per hanc querelam: nisi quando est inofficiosa re &
consilio: si autem re secus.

LEX

VIII.

Iliqueat. ¶ Donatio facta a
liberis: licet sit
inofficiosa re & consilio, non reuo-
catur: nisi quatenus est inofficio-
sa. Item in eo quod vxor donauit de bonis viri:
debet inspicere an filii per illam donationem in
bonis viri fraudentur. h. d. Bar. Per istam legem
fundatur duæ opi. vna Azo. qui tenuit quod
donatio inofficiosa etiam re & consilio non re-
tractatur nisi usque ad legitimam. ut in l. j. s. eo.
nam hic fuit inofficiosa re & consilio: ut patet in prin. dum dicit
[interuertendæ quæstionis &c.] & ibi dum dicit [consilij.] & ta-
men non retractatur nisi usque ad legitimam. ut patet ibi: dum dicit
[pro ratione quartæ:] sed hoc sentit Bulga. qui tenuit contrarium
& ex ponit tex. dum dicit. [pro ratione quartæ:] i. ex eo quod non habet
integram, reuocat in totum: non vult autem dicere quod reuocat usque ad
quartam. vel melius dicit quod reuocat usque ad quartam: & hoc ideo quia
fuit facta alteri filio. ut patet ibi dum dicit [emancipato filio. &c.]
sed si fuisset facta extraneo, reuocaretur in totum per l. si libertus
minor. ff. de iure pa. Alij tenuerunt quod etiam si sit facta filio, reuocetur
in totum: quoniam erat inofficiosa re & consilio. per l. Titia. §. Imperator.
de le. ij. sed ad illam legem respondit Hug. seu Bulga. ut no. in l. j. s. e. in glo.
mag. in ver. quinto quæro. ibi: nec ob. ff. de le. ij. l. Titia. §. Imperator.
& per prædicta est expedita gl. j. Alia opi. quorundam quod dixerunt
quod donatio non retractatur per hanc querelam: nisi quoniam est inofficiosa re
& consilio: quia constat quod expressè voluit filium fraudare legitimam. Si
autem re. tunc lecus, & ita debent intelligi & limitari omnes leges huius
tituli. & in hoc differt illa querela à querela inofficiosa testamenti. quæ
dat etiam si re tantum filius fuit fraudatus legitimam. gl. si. huius. l. repro-
bat hanc opi. per l. ij. s. eo. in verbo impetu &c. ut ibi tetigi.

¶ Argumentatio à casu simili est multum debilis.

LEX

IX.

Non conuenit. ¶ Ista querela assimilatur que-
relæ inofficiosa testamenti. &
ideo durat quinquennio tantum. & non ultra. h. d. & in
ista lege fundat se Bar. ad dicendum quod ius agendi ad sup-
plementum tollitur quinquennio: sicut querela inofficiosa testamenti:
quia per illam querelam suppletur legitimam. & non irritatur donatio
tota quoniam fuit facta vni ex liberis. vel quoniam non fuit inofficiosa consi-
lio, & sic assimilatur iuri agendi ad supplementum magis quàm que-
relæ inofficiosa testamenti: per quam rescinditur totum testam. cõis
opi. modernorum est in contrarium: quia illud supplementum petitur cõ-
di. ex l. quæ actio est personalis: & durat perpetuo. & non dat ad
rescindendum testamentum. sed illa querela etiam quando cõpetit
usque ad legitimam, datur ad rescindendum donationem. ideo est alte-
rius nature: per hoc apparet utilitas aut. unde si parens. quia in-
troducitur de nouo ut si aliquid erat relictum filio, agat ad supple-
mentum contra donatarium. non aut querela. hoc tamen decla-
ra ut dixi in l. j. ¶ Et no. in l. ista cõ gl. quod argumentatio à casu simi-
li est multum debilis: quia raro sunt aliqua per omnia similia. facit
quod no. in l. si. §. si inter de verb. ob. & l. comparationes. de fide
instr. j. & ad mu. l. pe. §. pe. & in aut. de fide instr. §. si nonnullus.
& per Guli. in l. de quibus. ff. de legibus.

De inofficiosis dotibus.

Rubrica.

- ¶ Quando due leges videntur prima facie inter se contrarie, debent ambæ cum distin-
ctione saluari: si possunt.
- ¶ Filij mortui matrem an possint agere querela inofficiosa dotis contra patrem, & conse-
quantur legitimam?
- ¶ Quid in filijs secundi matrimonij?
- ¶ Pater, vel mater an possit dotare filiam in præiudicium legitimæ filij?
- ¶ Quid in liberto in præiudicium legitimæ patroni?

LEX

VNICA.

Vm omnia. ¶ Sicut donatio in officiosa
rescinditur per querelam inoffi-
ciosa donationis. ita & dos inofficiosa rescinditur
per querelam inofficiosa dotis. h. d. Erat autem hic maior
dubitatio: quia maritus in dote non habet eam lucratu-
uam, sed onerosam. ut l. si. §. si. ff. de in frau. ere. & de ac. & obl. l. ex po-
missioe. & si dicatur quoniam pacificè de lucrando dote: quo casu loquar
ista lex non habet eam onerosam, sed lucratuam, ideo videbatur

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Quando due leges. Adde la. bu. in l. cam de xrate. ff. de prob. Spe. in tit. de disp. & alleg. in §. potest hic autē Ant. de bu. in c. cum tu. de test.

sufficere querela præcedentis ti. Responde- tur q. imò illud lucrum nō est merū lucrū: sed contingit propter onera præcedētis ma- trimoni: vt no. in l. si donaturus, in fin. ff. de condi. ob. causam. & quia prouenit ex qua- dam necessitate: quia fortē maritus aliter

eam non accepisset: vnde videbatur quod nō esset retractanda: quia ti. præcedens loquitur quando ex mera liberalitate quis do- nauit, nulla necessitate subsistente: & ideo ista lex fuit necessaria, quæ decidit contrarium. vt possit reuocare si filij per eam sunt fraudati legitima, & illa lex bene facit secundū prædicta ad illā. q. de qua testig. in l. j. in fi. mag. gl. §. si. j. an filij sicut possunt reuo- care donationē inofficiosam: ita & venditionem quæ est titulus onerosus. & facit q. sic. vt dixi: venio ad casum. ¶ In text. ibi: [le- ges legibus cōcordare.] Iste tex. semper allegatur. & ex eo sum- ptum est. c. cū expediat de elec. li. vj. Et allegatur q. quando due

¶ leges videtur prima facie inter se cōtrariæ: si possunt cū distin- ctione saluari, debent saluari ambæ: nec debemus dicere q. alte- ra per alterā corrigatur. vide quod no. Bar. in extrauagati ad re- primendū, super verbo nō obstante, & facit in prima constitu- tione huius voluminis. §. quibus. & quod no. Cy. in l. in exercen- dis. j. de si. instr. Iste tex. tamē noluit hoc dicere: sed voluit dicere q. debemus cōcordare per similitudinē: vt sicut per leges præce- dentes fuit introducta querela inofficiosæ dona. cōtra meram & puram donationē, ita & per istam. l. debuerit introduci querela inofficiosæ dotis cōtra dotem inofficiosam: licet nō sit mera, nec simplex donatio. ex eadē æquitate: ne filij fraudentur legitima.

¶ In gl. j. ibi dum dicit [trāsente ad secundas nup.] & sic loquit de filiis primi matrimoni volētibz retractare inofficiosam do- tem datā secundo viro. sed qd de liberis eiusdē matrimoni: puta mulier quæ alium virū nō habuit, nupsit: & dedit in dotē omnia bona sua, cū pacto de lucrādo dotē totā si præcedat in matri- monio sine liberis, vel etiā cū liberis decēsit qui nō possunt tan- quam heredes aduocare dotē à patre ipsorū propter pactū præ- dictū: voluit agere querela inofficiosæ dotis vt sequant legitimā, vtrū possint: Gul. de cu. format hic istā quæstionē. & determinat quod nō tali ratione: q. fortē maritus aliter eam nō recepisset: & sic isti nō fuissent nati: vnde nō debēt cōqueri de eo quod dedit eis: quæ ratio cessat in filiis primi matrimoni. Itē quia pater eorū q. fuit lucratus, tenet eis referuare illā dotē: siue transeat ad aliud matrimoniu, siue nō hodie: licet olim non. nisi trāsibat ad secun- dū matrimoniu: vt in auth. neq. virū quod ex dote. §. propterea posita. j. de secū. nup. aut. vxore mortua. vnde nō cēietur fraudari. nā si totā dotē possent recuperare tanquā heredes, pater habet vsumfructū. nō ergo debent cōqueri quod interim tota proprie- tas sit apud patrē, postquā ad eos est reuersura. Tene mētī q. alij

¶ doc. l. Cy. in addj. & etiā Bal. sequitur illā decisionē. ¶ In ea. gl. ibi. [pactū cum viro de dote lucrāda.] Idē si sine pacto: si tamen ibi erat statutū de lucranda dote tota vxore præmortua: vt est Flo- rentie, q. non debuit omnia bona dare in dotē: postquā sciebat, vel scire debebat tale statutū: sed debuit tū referuare quod suffi- ceret ad legitimā filiorum primi matrimoni, & sic rescinditur lu- crū statutū quod verisimiliter nō credidit voluisse præiudicare fi- liis primi matrimoni: nisi diceret expressē q. maritus lucrē totā dotē etiā extābus liberis primi matrimoni: q. statutū pōt tolle- re legitimā. secundū cōmunē opi. no. per Cy. in l. sancimus. j. de secū. nup. & ita recordor cū essem vnus de cōpositoribus nouo- rū statutorū Florentie, q. fecimus poni in illo statuto, & addi qd prius nō erat: q. illa erat intentio populi: alias vidue nō reperie- bāt maritū q. nō habebāt liberos ex primo matrimonio. In alia gl. quæ incipit [hodie.] ibi. [vel dic secūdu Hug. eā cōpetere etiā cū auxilio.] Ista sequitur Bar. declarās hoc modo: q. cōpetunt ad diuersa. nā querela inofficiosæ dotis dat ad retractādū lucrū do- tis viciq. ad legitimā debitā filiis. remediū verò. l. hac edictali. dat ad aliud: videlicet vt in residuo filij primi matrimoni reducatur ad æqualitatē cū viro: vt ibi no. in gl. sic & ibi est ordo: vt primò petat legitimā per hanc querelā. & sic debet ante reduci, & post- ea residuū æqualiter diuidat inter liberos primi matrimoni & secundū maritū. Illud ergo quod reuocat per illā. l. non cōputat in legitimā. & hoc videt tenere gl. in illa. l. hac edictali: & in aut. de nup. §. optimē, quod etiā hic videt seq. Bal. & in illa. l. hac edi- ctali. dicit se pluries ita cōsultasse: sed d. Bartolomeus de salice.

to videtur tibi tenere cōtra. q. imò cōputetur, & q. incipiat à re- tracta, quæ sit authoritate illius legis. & si illud sufficit ad legiti- mā, vterius nō agatur ad eā per illā. l. & sic ista. l. erit correctio per illā. iste passus est quod istanus & pluries habui de facto: tamen nō esse in cōsulēdo recedere à prædictis. & à gl. prædicta. tamen volen- tes tenere cōtra, dicit q. illa nō fuit intentio gl. & est satis dispun- bilis passus. Bal. hic format tres notabiles quæstiones circa mate- riā illius. l. hac edictali. quas non recito: quia non pertinet ad il- lū. sed cū ibi erimus, deo dāte dicemus. ¶ In glo. ibi. [vel tertiū] sed dū placet loquitur quando dotabat filiam, vel extraneam. &c. ¶ Contra primū dicit oppo. de l. j. §. virum in fi. ff. si quid in frau- patron. vbi libertus potest dotare filiam in præiudiciū legitimæ patroni: nec pōt patronus conqueri. ergo & pater vel mater pōt sunt dotare filiam in præiudiciū legitimæ alterius filij masculini: sius contrariū vult ista gl. Sol. aliud in patrono, cui præferuntur filij liberti: imò nō debetur eis legitima si restāt tales filij. aliud in patre vel matre, qui nō possunt dotare filia in præiudiciū legiti- mæ aliorū filiorum, & istud no. quia frequēter hoc contingit: q. pater dat largas dotes pro filia: vel promittit, iurant q. nō reman- net legitima masculinorū. nā mortuo tali patre vel matre alij filij nō possunt reuocare dictā dationē dotis viciq. ad legitimam, etiā cō- stante matrimonio inter filia dotatā & maritum eius: licet maritus habeat causam onerosam: quia non debet alij filij carere legitimā propter dationē sororū. ita intelligo istam glo. sed quando mulier dotat seipsā, ea viuente nō possunt filij retractare: quia non habent ius in legitima viuēte patre vel matre: ex hoc nō sequitur incōueniens aliquod cōtra maritū. ex quo nō sustinet onera ma- trimoni: licet lucrū retractet. Tene mētī. Inquātū verò loquitur de alia extranea. dicit doc. q. tūc nō fuisset necessarius ille tit. sed fu- ficiēbat tit. præcedens: quia illa est merē donatio. Tu dic cōtra: propterea quæ. §. dixi quia non est mera dona. respectu mariti.

De petitione hereditatis.

Rubrica.

¶ Quando hereditas aliqua deuoluitur in fisco tanquam caduca, vel tanquam in uacantia, vel ex eo quod heres priuatur tanquam indignus, competat pro hereditate contra possessores eius, licet non sit proprie heres, sed unusquisque possessor.

¶ Iura loquentia in fisco, quando habent etiam locum in alijs.

¶ Bonæ fidei possessor hereditatis licet propter bonam fidem faciat fructus suos, nam- men eos lucratur: sed reddere tenetur.

Quid in industrialibus?

¶ An teneatur etiam ad usuras, et quid in male fidei possessore?

LEX I.

¶ Senatusconsultum. **¶** materia petitionis heredi. & ex quo peti. heredi- bus originem. licet loquatur in personam fidei, ad quem pertinebat hereditas, tanquam caduca: tamen iominis habet locū in alijs priuatis, ad quos per- net hereditas. Item bonæ fidei pos. hære. ad alios spectantis non tenentur: nisi quatenus ex ea effectus est locupletior pro tempore ante litem conte. vel controuersiam motam: sed pro tempore ante rente post tenetur in solidum: etiam vltra quā sit locupletior. & sic de fructibus non solum percipit: sed qui percipi potuerunt, & eius culpa non sunt percepti. & etiam ad viuras pecuniæ ad- dactæ ex venditione rerum hereditariarum: & hoc totum co- cebat senatuscon. cuius verba habentur. ff. eodem. l. Item veni- §. pridie. & §. cum antequam. h. d. text. cum glos. Et pone calum- quod quidam tenuit & possedit de facto quandam heredi- tatem pertinentem, & fructus percepit, & consumpsit, & quodam- percipere potuit, & non percepit eius culpa, vel negligentiā. Item res hereditarias vendidit, & pretium percepit: quod vendi- in peti. heredi. quia in vniuersali iudicio pretium succedit heredi- rei. vt l. si rem & pretium. ff. eod. & hoc totum fecit bona fidei, ut- dens ad se pertinere: volo agere contra eum peti. heredi. & pe- tere non solum fructus perceptos & extantes, sed etiam con- sumptos. & etiam non perceptos: quos tamen percipere po- tuit. & vltra hoc etiam viuras dictarum pecuniarum. dubium principaliter de fructibus consumptis, & non perceptis: de prædictis vltis, an veniant in petitione heredi. & an debeant in ea condemnari. super hoc emanauit senatusconsult. q. fuit factum tempore Adriani imperatoris. quo tempore vigeat l. Papi. qui inu-